

ಸೋಲಿಗರ ಜೀವನಾವರ್ತಕ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ: ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ

ಡಾ.ದುಂಡಯ್ಯ¹

ಪೀಠಿಕೆ

ಮನುಷ್ಯ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಾವಿನವರೆಗೆ, ಗರ್ಭದಿಂದ ಗೋರಿಯವರೆಗೆ ಆಚರಿಸುವ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು, ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಜೀವನಾವರ್ತಕ ಆಚರಣೆಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಆಚರಣೆಗಳು ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬದಲಾವಣೆಗೊಳಪಡುತ್ತವೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಗರ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯದ ಸೀಮಂತ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಾಗಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸೋಲಿಗರ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ಸಹ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಆಚರಣೆಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸೋಲಿಗರಲ್ಲಿ ಚೊಚ್ಚಲ ಅಂದರೆ ಮೊದಲ ಹೆರಿಗೆಯು ತವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಗರು ತವರು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭವು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸೀಮಂತ ದಿನದಂದು ಹೊಸ ಸೀರೆ, ಕುಪ್ಪಸ ತೋಡಿಸಿ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟದ ಏರ್ಪಾಡು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವಳನ್ನು ತವರು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕರು ಕಡುಬಡತನದಲ್ಲಿದ್ದು ಯಾವುದೇ ಸೀಮಂತ, ಬಸಿರು ಹೊಸಗೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡದಿರುವುದನ್ನು ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಮನಗಾಣಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೆ ಬಸುರಿಯಾದ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಸೋಲಿಗರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ಗರ್ಭಿಣಿಯರ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವಂತಹ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅಂದರೆ ಬಸುರಿಯಾದ ಹೆಂಗಸು ಕಾಲಿಗೆ ಚಪ್ಪಲಿಯನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕು. ಇದು ಸೋಲಿಗರಲ್ಲಿ ದೆವ್ವ ಭೂತದ ಹೆದರಿಕೆಗಾಗಿ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆರೋಗ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳಿತಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಡಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ತರುವುದು, ನೀರು ಮತ್ತಿತ್ತರ ಭಾರವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊರಲು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೂಲಿ ಅಥವಾ ಕಾಡಿನಿಂದ ಆಹಾರೋತ್ಪನ್ನಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲೊಬ್ಬರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯರ ಆರೋಗ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಲವು ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಸೋಲಿಗರು ವಿಧಿಸುವುದು ಔಚಿತ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಇದು ಮೈಸೂರು ನಗರದ ಸೋಲಿಗರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೆ ಸೋಲಿಗರ ಗರ್ಭಿಣಿ ಹೆಂಗಸು ಹೆರಲು ಒಂದು ವಾರ ಇರುವಾಗಲೇ ಅವಳ ಗಂಡ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಬುತ್ತಿಯೊಡನೆ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಗು

¹ ಸಂಶೋಧಕರು, ಎಲ್ಲೇಮಾಳ, ಹನೂರು ತಾಲೂಕು, ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆ

ಹುಟ್ಟುವ ತನಕ ಆಕೆ ಪೋಡಿಗೆ ಬರುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ನಂತರ ಪೋಡಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಗೌರವಾರ್ಥ ತಮಟೆ ಬಡಿದು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.² ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ಗಡಿಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ರಾಮಾಪುರ ಹೋಬಳಿಯ ದಂಟಳ್ಳಿ, ಪೊನ್ನಾಚಿ, ಆಲಂಬಾಡಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಇಂತಹ ಆಚರಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ನಗರದ ಕ್ಯಾತಮಾರನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗಲೂ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಡಿನಂಚಿನಲ್ಲಿರುವವರು ಮೊದಲು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇ ಈಗ ಈ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಇಲ್ಲ³ ಎಂದು ವಕ್ತೃ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ (47) ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದರು. ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಹೆರಿಗೆಯನ್ನು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಸೋಲಿಗರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಬಸುರಿಗೆ ಹೆರಿಗೆಯ ದಿನಗಳು ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಗುಡಿಸಲಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ಗುಡಿಸಲನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸುವರು. ಆ ಗುಡಿಸಲು ಮಳೆ, ಗಾಳಿ, ಚಳಿಯನ್ನು ತಡೆಯುವಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಬಸುರಿ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಒಬ್ಬಳು ವಯಸ್ಸಾದ ಹಾಗೂ ಅನುಭವಿಯಾದ ಮುದುಕಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಸೇರಿಸುವರು⁴ ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆರಿಗೆಯ ಕ್ರಮವಂತೂ ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ದೂರವಾದದ್ದು ಸೋಲಿಗರು ಹೆರಿಗೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯಾಗಲಿರುವಾಕೆಯನ್ನು ಕೂರಿಸಿ ಇಲ್ಲವೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೆರಿಗೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ.⁵ ಸೋಲಿಗರು ಹೆರಿಗೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿ, ಚಾಕುಗಳ ಅಗತ್ಯತೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ತಮ್ಮ ಕೈ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ನಾರು-ಬೇರು, ಸೊಪ್ಪುಗಳಿಂದ ಸೋಲಿಗರು ತಮಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೆರಿಗೆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಗಂಡಸರ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ⁶. ಸೋಲಿಗ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ನಾಟವೈದ್ಯ ಪದ್ಧತಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ತಾನು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಾಗ ಹೇಗೆ ತನ್ನ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳಲ್ಲದೆ, ಹೆರಿಗೆ ನೋವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಸ್ವತಃ ತಾನೇ ಹೆರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ ಇತರರಿಗೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಹೆರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ.⁷ ಇಂತಹ ವಿಶೇಷ ಪರಿಣಿತಿಯನ್ನು ವನವಾಸಿ ಅಥವಾ ಕಾಡಿನಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಸೋಲಿಗ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸಮಯ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ತಾನಾಗಿಯೇ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಡಿನಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಸೋಲಿಗರಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪ್ರಸೂತಿ ಪದ್ಧತಿಯು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದ್ದು, ಇನ್ನೂ ಆಧುನಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಕೈ ಚಾಚಿರುವ ಮೈಸೂರಿನ ಸೋಲಿಗ ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಅಗೋಚರವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ.

² ಕನ್ನಡ ವಿಷಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ. (2006). ಜಾನಪದ, ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು. ಪು.ಸಂ.1194

³ ವಕ್ತೃ: ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ, ವಯಸ್ಸು 47, ಬೋಗಾದಿ, ಮೈಸೂರು.

⁴ ಚಂದ್ರು ಕಾಳೇನಹಳ್ಳಿ. (2011). ಉಪಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಲೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ. ಪು.ಸಂ.23.

⁵ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ. ಮಲ್ಲೇಮಕ್ಕಳು, ಸೋಲಿಗರ ಪೋಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾಥತೆ, ವಿಚಾರಗಳ ಸುಳಿವು, ಆಂದೋಲನ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ, ಪು.ಸಂ. 2

⁶ ಮಧು ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ. (2002). ಕರ್ನಾಟಕ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು. ಪು.ಸಂ.30

⁷ ವೀರಣ್ಣ ಎಂ.ಡಿ. (2016). ಗಿರಿಜನರ ವೈದ್ಯ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಈ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಹೆರಿಗೆಯ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ಹಾಗೂ ನಿಷೇಧಗಳು ಬಿಳಿಗಿರಿರಂಗನ ಬೆಟ್ಟ ಮತ್ತಿತರ ಕಾನನದ ನಡುವೆ ವಾಸಿಸುವ ಸೋಲಿಗರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹಲವು ಸಂಶೋಧಕರು ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮೈಸೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ ನವನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದೊಳಗೆ ಬೆರೆತಿರುವ ಸೋಲಿಗರಲ್ಲಿ ಭಾಗಶಃ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂಭತ್ತನೇ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಚೊಚ್ಚಲ ಹೆರಿಗೆಗಾಗಿ ತಾಯಿ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ದಿನ ಉಳ್ಳವರು ಸೀಮಂತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗರ್ಭಿಣಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಸೀರೆ, ರವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಹಸಿರು ಬಳೆಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಇಂತಹದೇ ಸೀರೆಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.⁸ ಆದರೆ ಸೀಮಂತಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣದ ಬಣ್ಣದ ಬಳೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ 9 ತಟ್ಟೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, 5 ಅಥವಾ 9 ಜನ ಮುತ್ತೈದೆಯರಿಂದ ಅರಿಶಿಣ ಕುಂಕುಮವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಮಡಿಲಿಗೆ 9 ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಫಲಹಾರವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದಿರುವ ತಾಯಿಯ ಮನೆಯ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಸಸ್ಯಹಾರ ಊಟ ಬಡಿಸಿ, ಗಂಡನ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ತಾಯಿ ಮನೆಯಿಂದ ಬಂದವರಿಗೆ 5 ಅಥವಾ 9 ಜನಕ್ಕೆ ರವಿಕೆ ಮತ್ತು ಸೀರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.⁹

ಕೆಲವರು 7 ತಿಂಗಳಿಗೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು 8 ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿ 9ನೇ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಾಯಿ ಮನೆ ಕಡೆಯವರು ಎಷ್ಟು ಜನ ಬಂದು ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಮಾಂಸದ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಬಸುರಿಗೆ ಹಸಿರು ಸೀರೆ, ರವಿಕೆ, ಬಳೆ ಹಾಕಿ ಹಸೆಮಣೆ ಅಥವಾ ಚೀರಿನ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ದೀಪವನ್ನಿಟ್ಟು, ದೀಪ ಬೆಳಗಿಸಿ 5 ಅಥವಾ 9 ಜನ ಮುತ್ತೈದೆಯರಿಂದ ಅರಿಶಿಣ ಕುಂಕುಮವನ್ನು ಇರಿಸಿ, ಮಡಿಲಿಗೆ ಅಕ್ಕಿ, ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ, ಬೆಲ್ಲ, ಸೀಗೆಕಾಯಿ, ಅರಿಶಿಣ ಕೊಂಬು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮಡಿಲಿಗೆ ತುಂಬಿಸಿ ಕಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದವರಿಗೆ 100ರೂ ಅಥವಾ ರವಿಕೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ¹⁰ ಎಂದು ಏಕಲವ್ಯನಗರದ ಕಾವೇರಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಬಹುತೇಕ ಜನರು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆರಿಗೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸಬಲರಾಗಿರುವವರು ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಇಲ್ಲದವರು ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ 5 ಅಥವಾ 9 ಇಲ್ಲವೆ 12 ದಿನಕ್ಕೆ ಸೂತಕವನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಚೊಚ್ಚಲ ಹೆರಿಗೆ ತಾಯಿಮನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೂತಕವಿರುತ್ತದೆ. ಸೂತಕ ತೆಗೆಯುವ ದಿನವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ದಾಸಯ್ಯರನ್ನು ಕಳಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ದಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಣ್ಣಬಣ್ಣ ಬಳಿದು ಶುಚಿಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರ ದಾಸಪ್ಪನವರು ಬಾವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಅಥವಾ ಬೋರ್‌ವೆಲ್ ಹತ್ತಿರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು

⁸ ವಕ್ತೃ: ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಿನ್ ನಾರಾಯಣ, ವಯಸ್ಸು 40, ಕ್ಯಾತಮಾರನ ಹಳ್ಳಿ, ಮೈಸೂರು.

⁹ ವಕ್ತೃ: ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಬಿನ್ ರಂಗದಾಸಿ, ವಯಸ್ಸು 42, ಕ್ಯಾತಮಾರನ ಹಳ್ಳಿ, ಮೈಸೂರು.

¹⁰ ವಕ್ತೃ: ಕಾವೇರಮ್ಮ, ವಯಸ್ಸು 62, ಏಕಲವ್ಯನಗರ, ಮೈಸೂರು

ಮನೆಗೆಲ್ಲಾ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ಸೂತಕ ತೆಗೆದಂತಾಗಿ ನಂತರ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದು ಅವರ ಸಮುದಾಯದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಊಟ ಬಡಿಸುತ್ತಾರೆ.¹¹

ಉಪಸಂಹಾರ

ಹೀಗೆ ಸೋಲಿಗ ಸಮುದಾಯವು ಸೀಮಂತ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕಾಡಿನಿಂದ ನಾಡಿಗೆ, ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹಲವು ಬದಲಾವಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮೂಲ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಕನ್ನಡ ವಿಷಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ. (2006). ಜಾನಪದ, ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು. ಪು.ಸಂ. 1194
- ಚಂದ್ರು ಕಾಳೇನಹಳ್ಳಿ. (2011). ಉಪಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಲೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು. ಪು.ಸಂ.23.
- ಮಧು ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ. (2002). ಕರ್ನಾಟಕ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು. ಪು.ಸಂ.30
- ವೀರಣ್ಣ ಎಂ.ಡಿ. (2016). ಗಿರಿಜನರ ವೈದ್ಯ ಪದ್ಧತಿಗಳು. ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

¹¹ ವಕ್ತೃ: ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಬಿನ್ ನಾರಾಯಣ, ವಯಸ್ಸು 40, ಕ್ಯಾತಮಾರನ ಹಳ್ಳಿ, ಮೈಸೂರು